

Jan Vičar (*1949), absolvent olomoucké Univerzity Palackého, brněnské JAMU i pražské HAMU, se kromě skladatelské činnosti věnuje publikační a vědecké práci. Badatelsky je Vičar orientován na hudební estetiku, hudební kritiku, teorii, dějiny a estetiku české hudby 20. století, dílo Leoše Janáčka a kritické edice hudby. Je členem řady muzikologických institucí, pedagogicky působí na několika vysokých školách.

Jako skladatel se věnuje vokální, sborové, orchestrální a komorní tvorbě, a to ve značně širokém žánrovém i stylovém a funkčním rozpětí. V jeho tvorbě se objevují folklórní inspirace, které pramení z jeho moravanství, jindy (zejména v četných písních a sborech pro děti) jazzové názvuky, využívány jsou i soudobé racionální kompoziční techniky.

Cyklus *Zpěvy z Kopanic* vznikl v roce 2006 a byl věnován královéhradeckému souboru Gentleman Singers. Třívětý cyklus mužských sborů byl inspirován tradičními obyčeji moravských Kopanic – oblasti v Bílých Karpatech. Různé texty autor sjednotil do starohrozenkovského nářečí. Stylizovaná sborová transformace lidových písní čerpající z náboje moravské noty se opírá o překrývání harmonických funkcí.

Zdeněk Lukáš (1928–2007) patří mezi nejvíce zpívané autory české sborové tvorby u nás. Jeho skladatelské dílo zahrnuje na 354 opusových čísel, mezi nimiž vokální kompozice převažují. Typickým znakem jeho tvorby je přitom osobitě zachycení folkloru a lidového umění vůbec. Lukášovým nedožitým osmdesátinám byl mj. věnován první z koncertů abonentního cyklu České filharmonie Pocta tvůrcům a také loňský mezinárodní festival Cantii veris Praga - na obou těchto akcích zazněly Lukášovy skladby také v podání VOSKu.

Jaro se otvírá je cyklem pěti mužských sborů s průvodem houslí na slova lidové poezie (op. 110), který vznikl v roce 1975 a ilustruje typický rukopis Zdeňka Lukáše. Housle a lidský hlas jsou zde postaveny na roveň, ve čtvrté části „Rosička je pěkná bílá“ housle dokonce dominují.

Zpracováno s využitím serverů www.musica.cz, musicology.upol.cz a wikipedia.org

Mužská vokální skupina VOSK pracuje v roce 2010 s laskavým finančním příspěvím hl. m. Prahy.

Zveme vás na koncert „**V LETNÍM RYTMU**“, který uspořádáme ve čtvrtek **10. ČERVNA** v **DOMĚ U KAMENNÉHO ZVONU** na Staroměstském náměstí v Praze.

www.vosk.org

POVELIKONOČNÍ KONCERT

PROGRAM

mužská vokální skupina VOSK
DAVID NYKL, JAN ZAPLETAL – sbormistři

Jan Vičar (*1949)

Zpěvy z Kopanic

Kdo to na mňa žaluje
Ej horeňka
Na vrchu Inovca

Jiří Těml (*1935)

Tři negalantní kuplety

Negalantní kuplet o posledním zvonění (Jiří Žáček)
Melodie (Václav Hons)
Ženítba (Jiří Chum)

BRIXIHO AKADEMICKÝ SOUBOR
KAMIL MANDLÍK – sbormistr

Jan Novák (1921–1984)
Claude Debussy (1862–1918)
Spirituál, upr. H. T. Burleigh
Bohuslav Martinů (1890–1959)
Antonín Tučapský (*1928)

Velox amoenum
Dieu! qu'il la fait bon regarder!
My Lord
Půjdeme, půjdeme
Pět postních motet

Tristis est anima mea
Pater mi
Filiae Jerusalem
Eli, eli
Pater meus

Zdeněk Lukáš (1928–2007)
Francis Poulenc (1899–1963)

Pater noster
Vinea mea electa (Motets pour un temps de penitence)

Anna-Mari Kähärä (*1963)

Weary in Well-Doing

mužská vokální skupina VOSK
DAVID NYKL, JAN ZAPLETAL – sbormistři
ALEXANDER SHONERT – housle

Zdeněk Lukáš (1928–2007)

Jaro se otvírá

Jaro se otvírá
Když kvete bez, ať i víno kvete
Proto jsem si housle koupil
Rosička je pěkná bílá
Májko, májko zelená

STŘEDA 7. DUBNA V 19:30 HODIN
ČESKÉ MUZEUM HUDBY, KARMELITSKÁ 2/4, PRAHA 1

Unie
českých pěveckých sborů

3Dlooffice

KÖNIG+
NEURATH

Mužská vokální skupina VOSK vznikla v roce 2006 a sdružuje pod vedením sbormistrů Davida Nykla a Jana Zapletala zhruba tucet bývalých i současných dlouholetých členů pražského chlapeckého sboru Pueri gaudentes. VOSK a jeho členové se aktivně účastní pravidelného sborového koncertního programu, který nabízí Praha a její blízké okolí. Nad tento rámec VOSK v minulé sezóně vystoupil se spojenými sbory v rámci abonentního cyklu České filharmonie Pocta tvůrcům na koncertech věnovaných Zdeňku Lukášovi a Petru Ebenovi a společně s ženským sborem Iuventus paedagogica na zahajovacím koncertu Mezinárodního festivalu sborové tvorby Canti Veris Praga. V červnu 2008 získala vokální skupina VOSK na soutěži komorních těles 51. ročníku Festivalu sborového umění v Jihlavě stříbrné pásmo. V současné době se VOSK programově zaměřuje zejména na vokální hudbu 20. století a hudbu soudobou, neopomíná však ve svém repertoáru reflektovat též nejdůležitější etapy vývoje evropské hudby a bohatství tvorby lidové.

Více o vokální skupině VOSK se můžete dozvědět na jejích stránkách www.vosk.org.

Brixihlo akademický soubor je pokračovatelem tradičního pražského vokálně-instrumentálního uskupení. Novodobá historie již jen komorního smíšeného sboru se datuje od roku 1986, kdy jeho dirigování převzali Luboš Krtička a Vratislav Šrámek. Nejvýznamnější mezníky této epochy jsou spojeny s dílem J. S. Bacha: 1992 - BAS pořádá pěvecké setkání komorních smíšených sborů, které společně nacvičily Bachovo moteto Jesu, meine Freude. 1993 - spolu s libereckým sborem Charmone BAS uvádí Magnificat D-dur téhož skladatele. 1994 - týdenní turné s tímto dílem po Francii. A konečně r. 1999 sbor natáčí své jediné oficiální studiové CD, na němž kromě Stabat mater F. I. Tůmy zní i vybrané Bachovy chorály. Za významného příspěvní saxofonového kvarteta Bohemia, které nahradilo původně komponovaný orchestr, vznikla opravdu netradiční nahrávka.

Od r. 2002 taktovku pevně a neochvějně svírá Kamil Mandlík. Ze sboru zpívajícího skladby „od Bacha po Vlacha“ se stalo originální těleso, jehož repertoár by se dal charakterizovat slovy „barvy 20. století“. Od r. 2003 BAS pravidelně pořádá hudební posezení v Kafárně na kus řeči, kde se obecnost dočká zážitků nejen uměleckých, ale i chuťových, to vše doprovázené zábavnými literárně-dramatickými kousky. BAS se nevyhýbá ani moderní klasické hudbě. V r. 2006 např. uskutečnil spolu s loutkohereckou společností Ensemble des marionettes sérii velikonočních koncertů, na nichž zazpíval díla F. Poulence, V. Neese a A. Tučapského. K zajímavým experimentům patřilo i několik hudebních večerů, kde sbor spojil své síly s klasickým jazz kvartetem. V posledních letech BAS koncertuje i za hranicemi české kotliny, navštívil Berlín (2007) a Aachen (2008). Podrobnější informace jsou k dispozici na stránkách www.brixus.cz.

Alexander Shonert, houslový virtuos, je absolventem Novosibiřské státní hudební akademie M. I. Glinky (třída prof. A. V. Gvozděva), kde rovněž získal doktorát, a laureátem prestižních mezinárodních cen. Muzikant s mimořádným talentem, živou povahou a neobyčejnou schopností improvizace od roku 1999 žije a pracuje v Praze. V roce 2010 získal za významný kulturní přínos ČR právo dvojího občanství Ruské federace a České republiky. Vystupuje po celé Evropě, a to jak sólově, tak i se symfonickými a komorními orchestry coby hostující sólista. V roce 2005 s velkým úspěchem debutoval v USA.

Brilantní virtuozita, hluboká emocionalita a výrazná osobitost Alexandrova interpretačního stylu a jeho okouzující improvizace si získaly uznání kritiků. V roce 2008 o něm Česká televize natočila a uvedla dokumentární film s názvem „Životní pouť houslového génia“. Alexander Shonert zastupuje Českou republiku a Ruskou federaci na nejruznějších kulturních akcích v zemích Evropské unie (r. 2009 reprezentoval českou kulturu v Evropské komisi v Bruselu).

Kromě koncertní činnosti se Alexander Shonert také úspěšně věnuje pedagogické práci. Vypracoval vlastní metodiku výuky, která vychází z nejlepších tradic ruské houslové školy. Jeho žáci hrají v symfonických orchestrech v Rusku, v Evropě i v USA a na mezinárodních houslových soutěžích prokazují vysokou mírou profesionality.

Jiří Teml (*1935), hudební rozhlasový dramaturg a skladatel, se hudebně vzdělával soukromě u Bohumila Duška, studia kompozice mu zprostředkoval Jiří Jaroš. Od roku 1976 pracuje jako dramaturg v hudební redakci v Československém rozhlasu, nejprve v Plzni, později v Praze.

Cestu mezi renomované skladatele otevřela Jiřímu Temlovi v roce 1972 Fantasia appassionata pro varhany, která byla oceněna v soutěži Českého hudebního fondu a zařazena jako povinná skladba na Pražské jaro. Po období tradiční tvorby inspirované Stravinským nebo Martinů se od konce 70. let obrátil k novému kompozičnímu stylu. Studium soudobé tvorby, zejména tzv. „polské školy“, dospěl Teml ke stylu, ve kterém značně zvýraznil barvitost svého projevu, zdůraznil jeho invenčnost a uvolnil prostor pro osobitý vklad. Autor se vědomě snaží dodat své hudbě český přízvuk, zakódovaný v melodice a rytmice jeho hudby, ale také v určité volbě instrumentálních kombinací.

Významnou linií Temlovy tvorby jsou skladby vokální. Autor často vychází z folklórní základny, dává vyznít přirozené zpěvnosti a prostému ladění textových předloh. Za mnohá vokální díla získal prestižní ocenění. Skladatel se intenzivně věnuje také českému folklóru, pravidelně spolupracuje s lidovým souborem plzeňského rozhlasu na vokálních i instrumentálních úpravách lidových písní a tanců.

Tři negalanční kuplety vznikly v roce 1985, o čtyři roky později je v nahrávce Čs. rozhlasu zachytil Armádní umělecký soubor pod vedením Zdeňka Šulce.